

BİR YAŞAM BECERİSİ: OKUMAK

İSTANBUL KAĞITHANE GÜNEBAKAN İLKOKULU

Remziye ULUDAĞ KIRÇIL

Miray OĞUZGİRAY YILDIZ

Giriş

Okuma, bireyin kendini geliştirmesinde ve yaşama uyum sağlanmasında en önemli etkenlerden bir tanesidir. Okuma, insanın doğuştan sahip olduğu özelliklerden biri değildir. Okuma insan yaşamının çocukluk evresinde okulla birlikte kazanılan bir etkinlik olmakla birlikte bu etkinliğin süreklilik kazanması okuma alışkanlığını ortaya çıkarır (Çakmak ve Yılmaz, 2009). Genellikle bireysel olarak algılanan okuma, aslında toplumsal bir durumdur. Birey okumayı toplumun bir üyesi olarak yapmaktadır (Yılmaz, 1995).

Sürekli ve düzenli olarak okuyan okur, sahip olduğu okuma alışkanlığı düzeyine göre sınıflandırmada dünyada en yaygın kabul gören ölçüt, Amerikan kütüphane derneğinin(ALA) önerdiği standarttır. Bu standartlara göre çok okuyan oku, yılda 21 ve daha fazla kitap okur. Bu standart dikkate alınarak öğrencilerin 'Çok okuyan okur' kategorisinde yer almaları için bu proje geliştirildi.

Yöntem

Okuma alışkanlığının kazandırılmasında tek bir etkinliğin zayıf kalacağı fikrinden hareketle birden fazla etkinliğin binişik bir şekilde tasarımı yapıldı. Bu etkinlikler şu şekilde sıralabilir: Etkinliklere okuma alışkanlığının vurgulandığı bir veli eğitim semineri ile başladı. Sonra her sınıf düzeyinde belirlenen kitap listesi velilere sunuldu. Bu listede her ay okunabilecek kitap önerilerinde bulunuldu. Burada öğrencilerin okuma zevklerini artıracak ve onların sevebileceği kitaplar araştırıldı. Her ay bir kitap sınıf içinde okundu ve bu kitaplar üzerinden etkinlikler yapıldı. Her kitabının bir etkinliği oluşturuldu ve kitabın bitirilmesinin ardından o etkinlik yapılarak pekiştirildi. Çevredeki üniversite kütüphanelerine ziyaretlerde bulunuldu. Her ay belirlenen bir mekânda okuma yapıldı. Her akşam veli ile en az 20 dakika okuma saati yapıldı, fotoğrafları velilerce paylaşıldı. Kütüphane haftasında kitap takas şenliği yapıldı.

Sonuç

Bu eylem planının somut çıktıları şöyledir:

- Öğrencilerin kitap okuma alışkanlığını içselleştirdikleri görülmüştür. Öğrencilerin birbirlerini kitap okumaya yönlendiren teşvikleri artmıştır. Okuduğunu anlama ve anlatma çalışmalarında olumlu bir ilerleme kaydedilmiştir. Sözlü ve yazılı ifade becerileri artmıştır. Birbirleriyle olan iletişimlerinde olumlu duygusal ifadelerin arttığı gözlenmiştir. Akıcı okuma ve akıcı konuşma becerileri artmıştır. Buldukları topluma dair duyarlılıkları artmıştır. Okumanın ve çalışmanın önemini bizzat gördüler. Okul başarısı artmıştır. Yapılan kitap fuarı gezileri, yazarların okuldaki imza günleri ve velilerle yapılan kitap okuma saatleri neticesinde velilerin de kitap okumaya olan ilgilerinin arttığı gözlenmiştir.

Kaynakça

Aksaçlıoğlu, Ayşe Gül ve Yılmaz Bülent. (2007), *Öğrencilerin Televizyon İzlemeleri ve Bilgisayar Kullanmalarının Okuma Alışkanlıkları Üzerine Etkisi*, Türk Kütüphaneciliği, Sayı: 21, No: 1, 3- 28.

Akyol, Hayati. (2005), *Türkçe İlk Okuma Yazma Öğretimi* (4.bs.). Ankara: Pegem A. Yayıncılık.

Ancı, A. F. (2008). *Okumayı niye sevmiyoruz? Üniversite öğrencileri ile mülakatlar*. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 5 (10): 91-100

Aytaş, G.(2003). *Okuma Gelişiminde Çocuk Edebiyatının Rolü*, *Türklük Bilimi Araştırmalar*, s. 13, Niğde.

Can, R.; Türkyılmaz, M. ve Karadeniz, A. (2010). *Ergenlik Dönemi Öğrencilerinin Okuma Alışkanlıkları*, Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11(3): 1-21

Çakmak ve Yılmaz, (2009), *Türk Kütüphaneciliği* 23, 3 (2009), 489-509

Kurulgan, M.ve Çekerol, G.S. (2008). *Öğrencilerin Okuma ve Kütüphane Kullanma Alışkanlıkları Üzerine Bir Araştırma*. Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi, 8, (2), (237-258)

